

По свом карактеру боливијска револуција толико подсећа на украјинску „наранџасту револуцију“ и „Евромајдан“, да јасно упућује на САД, главног креатора обојених револуција који очигледно не мења опробане методе.

Вашингтон контролише „непослушне земље“ Латинске Америке организовањем државних удара, поткупљивањем корумпираних политичара и финансирањем проамеричке настројене опозиције. Разлози су једноставни. С једне стране, Монроова доктрина која подразумева да западна полулопта представља искључиву сферу интереса САД. С друге стране, ту су економски и стратешки интереси. У случају Боливије, реч је о гасу и литијуму. Контрола над боливијским гасом омогућава контролу суседних земаља, а литијум је стратешки ресурс важан за индустрију електричних аутомобила.

Бившег боливијског председника Ева Моралеса ни популарност у народу није могла да заштити од „евромајданског“ сценарија. Иако је вековима главни синоним за демократију воља народа, у доба америчког империјализма то постају интереси Вашингтона и крупног капитала.

Избори показали шта народ жели

Александар Харламенко, шеф Института за Латинску Америку Руске академије наука, истиче да није постојало стварно незадовољство у народу, што су изборни резултати и показали.

„Моралес је добио скоро 50 одсто гласова и то 10 одсто више од свог противника, али читав развој догађаја је резултат 'извоза обојених револуција'. Почеле су масовне демонстрације на улицама, прво у источним деловима Боливије где власт контролишу десничари, а потом и у западним деловима где претежно живи индијанска мањина која је увек подржавала Моралеса. Демонстранти су прибегавали насиљу, терорисали становништво које подржава Моралеса и тражили његово свргавање с власти“, рекао је Харламенко.

Један исти сценарио — две различите земље. Баш као што је 2005. године Виктор Јушченко оптужио Виктора Јануковича за изборну крађу, тако је и главни противник Ева Моралеса, вођа „Грађанског друштва“ Карлос Меса оптужио владајући режим за исти злочин. Мирни протести су се брзо претворили у насилно преузимање власти, а почетком новембра је дошло и до првих жртава које су служиле као повод за лов на представнике владајуће партије.

Харламенко наглашава да су и у Украјини и у Боливији изборна крађа и корупција коришћене као главни аргументи за незадовољство, а мале радикализоване групе за стварање стања хаоса.

Боливија није Украјина

„Уличне демонстрације имају за циљ да створе утисак народног незадовољства. Притом, ако упоредимо ситуацију у Боливији и ону у Украјини пре избијања револуције, боливијски народ је имао много мање разлога за незадовољство. За време владавине Моралеса Боливија је остварила висок ниво економског раста, побољшало се благостање народа, а припадници индијанске мањине су први пут постали пуноправни

грађани“, рекао је Харламенко.

Када је 2005. године Моралес дошао на власт, земља је пролазила кроз дубоку економску кризу, вођене су борбе око природних ресурса, бележен је негативан економски раст, а приход по глави становника био је неколико пута мањи него 1978. године.

Моралесове последњи председнички дани

Држава је већ у току прве године Моралесовог председничког мандата успела да поврати суверенитет над економском политиком, социјална давања су повећана за 45, а сиромаштво смањено за 25 одсто. Да би постигао ове резултате, Моралес је започео борбу са међународним корпорацијама.

Наиме, процес приватизације боливијског енергетског сектора, спроведен 1996. године, подржали су ММФ и Светска банка као део неолибералног плана за привлачење страних улагања. Од тог тренутка до доласка Моралеса експлоатација природних ресурса се налазила у рукама америчких („Енрон“), холандско-британских („Шел“) и аргентинских (ЈПФ) компанија. Моралес је настојао да национализује све стратешке индустријске гране, а у том процесу су поред америчких и британских, страдале и шпанске, француске и бразилске компаније. Сваког Првог маја Моралес би у част Празника рада национализовао неку од компанија које су се налазиле под контролом страних инвеститора.

Након што је 2010. године започео свој други председнички мандат, Моралес је обећао да ће смањити зависност економије од природног гаса и руда, те да ће покренути државне компаније за производњу папира, цемента, гвожђа и литијума. За време његове владавине, спроведене су аграрне реформе, увећана куповна моћ становништва, створена средња класа, а економисти су почели да називају Боливију „јужноамеричким тигром“.

Према мишљењу руских експерата, без обзира на успешно спроведен државни удар у Боливији, позиција САД на западној хемисфери је на климавим ногама. Јегор Лидовски, директор Латиноамеричког института „Уго Чавез“ у Москви, истиче да Американци губе своје позиције у Латинској Америци, јер у многим земљама, почевши од Чилеа, Аргентине, Бразила, побеђују леве антиамеричке коалиције. Он додаје да иако САД нису успеле да скину са власти Мадурa у Венецуели, због подршке Русије, Кине и Турске, америчком политиком постају разочарани и њихови досадашњи партнери.

(Лена Милојевић)

(Спутњик)